

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Romana Fremra a soudců Mgr. Jany Kajzrové a Mgr. Jana Podaného ve věci

žalobkyně: **AB**
bytem [REDACTED]
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D.
sídlem Klokotská 103, 390 01 Tábor

proti
žalovanému: **CD**
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Jan Hálek
sídlem Pštrossova 6, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Kolíně č.j. 17 C 330/2023-131 ze dne 9. 4. 2024, ve znění opravného usnesení Okresního soudu v Kolíně č.j. 17 C 330/2023-134 ze dne 7. 5. 2024,

takto:

- I.** Odvolání žalovaného proti výroku II. rozsudku soudu prvního stupně se odmítá.
- II.** Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. potvrzuje v tom správném znění, že žalovaný je povinen odstranit příspěvky zveřejněné na jeho profilu [REDACTED] na sociální síti Facebook, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

- příspěvek ze dne [redacted] 2023 obsahující výrok: „[redacted]
[redacted]“
- příspěvek ze dne [redacted] 2023 obsahující výrok: „[redacted]
[redacted]“ a
- z příspěvku ze dne [redacted] 2023 odstranit jméno žalobkyně z grafiky označené: „[redacted]
[redacted]“

to vše do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku IV. potvrzuje v tom správném znění, že žalovaný je povinen uveřejnit na svém profilu [redacted] na sociální síti Facebook a na svém profilu na platformě iDNES.cz / BLOG omluvu následujícího znění:

„Omlouvám se AB, [redacted], za následující nepravdivé výroky zveřejněné mou osobou:

1. „[redacted]
[redacted]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [redacted] 2023,
2. „T[redacted]
[redacted]“
v příspěvku zveřejněném na mém profilu platformy iDNES.cz / BLOG dne [redacted] 2023,
3. „[redacted]
[redacted]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [redacted] 2023,
4. za uvedení jména AB na grafice sdílené v příspěvku označené jako: „[redacted]
[redacted]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [redacted] 2023.“

a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku V. potvrzuje v tom správném znění, že žalovaný je povinen odeslat žalobkyni žalovaným vlastnoručně podepsanou písemnou omluvu v listinné podobě následujícího znění:

„Já, níže podepsaný CD, se tímto omlouvám AB, [redacted], za následující nepravdivé výroky zveřejněné mou osobou:

1. „[redacted]
[redacted] a „[redacted]
[redacted]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [redacted] 2023,

2. „[REDACTED]“
[REDACTED] v příspěvku zveřejněném na mém profilu platformy iDNES.cz / BLOG dne [REDACTED] 2023,
3. „[REDACTED]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [REDACTED] 2023,
4. za uvedení jména AB na grafice sdílené v příspěvku označené jako: „S [REDACTED]“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne [REDACTED] 2023.“

a to do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- V. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III. a VI. potvrzuje.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 7 823 Kč, k rukám zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Kolíně uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku, ve znění opravného usnesení uvedeného tamtéž (dále jen „rozsudek soudu prvního stupně“), bylo ve výroku I. vyhověno žalobě ze dne 15. 11. 2023 v části, v níž se žalobkyně domáhala uložení povinnosti odstranit příspěvky žalovaného zveřejněné na webových stránkách jeho profilu sociální sítě Facebook, "a to příspěvek ze dne [REDACTED] 2023, který obsahuje výrok: „[REDACTED]“
[REDACTED]
[REDACTED] „, příspěvek ze dne [REDACTED] 2023 s výrokem: „[REDACTED]“
[REDACTED] „a z příspěvku ze dne [REDACTED] 2023 odstranit jméno žalobkyně z grafiky označené: „[REDACTED]“
[REDACTED] „to vše do 10 dnů od právní moci tohoto rozsudku." Ve výroku II. byla žaloba žalobkyně zamítnuta v části, v níž se žalobkyně domáhala po žalovaném odstranění příspěvku ze dne [REDACTED] 2023 zveřejněného na profilu žalovaného na webových stránkách jeho blogu iDNES.cz nazvaný „[REDACTED]“. Výrokem III. bylo v důsledku částečného zpětvzetí žaloby rozhodnuto o zastavení řízení v odpovídající části, tj. kterou se žalobkyně domáhala po žalovaném odstranění příspěvku zveřejněného na webových stránkách jeho profilu sociální sítě Facebook dne [REDACTED] 2023. Ve výrocích IV. a V. byla žalovanému dále uložena povinnost omluvit se žalobkyni, a to jednak uveřejněním omluvy na webových stránkách jeho profilu [REDACTED] na sociální síti Facebook a dále na jeho profilu na platformě iDNES.cz / BLOG (viz výrok IV.) a jednak žalobkyni odeslanou „písemnou a osobně podepsanou omluvou“ (viz výrok V.), kdy obě ve výrocích IV. a V. ukládané omluvy byly formulovány v téměř shodném znění (odlišnosti nebyly nikterak významotvorné), v němž se žalovaný omlouvá AB, [REDACTED]

██████████, za nepravdivé výroky zveřejněné jeho osobou, popsané, případně citované ve čtyřech bodech, a to:

1. „██████████“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne ██████████ 2023,
2. „██████████“ v příspěvku zveřejněném na mém profilu platformy IDNES / BLOG dne ██████████ 2023,
3. za výrok v grafice sdílené v příspěvku cit: „██████████“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne ██████████ 2023,
4. za uvedení jména AB na grafice sdílené v příspěvku označené jako: „██████████“ v příspěvku zveřejněném na mém facebookovém profilu dne ██████████ 2023.”

kdy lhůta k plnění byla uložena opět do 10 dnů od právní moci rozsudku. Ve výroku VI. uložil soud žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení ve výši 27 659,67 Kč, k rukám zástupce žalobkyně do 3 dnů právní moci rozsudku.

2. Žalobkyně se uvedených nároků domáhala z titulu ochrany osobnosti s tím, že dotčenými příspěvky, resp. shora citovanými výroky uveřejněnými v rámci daných příspěvků (dále též jen „výroky“), žalovaný zasáhl do její pověsti a cti, vytvářel jimi dojem, že žalobkyně se měla podílet na trestné činnosti v kauze veřejně známé pod názvem „██████████“, ačkoli žalobkyně nebyla v souvislosti s touto kauzou ani vyšetřována, natož stíhána. V průběhu řízení vzala žalobkyně zčásti ohledně odstranění příspěvku žalovaného z jeho profilu na sociální síti Facebook ze dne ██████████ 2023 žalobu zpět. Žalovaný nepopíral, že dotčené výroky učinil, bránil se pouze tím, že se mělo jednat o hodnotové soudy a úvahy, že zveřejnil a hodnotil informace, které byly vyřčeny jinde, že jeho „dovolené úvahy“ nelze považovat za nepravdu, pro veřejnost informace „zjednodušil“. Zdůrazňoval politickou rivalitu obou účastníků a měl za to, že žalobkyně jako politička na pozici ██████████ je povinna „snášet, že je s někým spojována a podrobována kritice“.
3. Soud prvního stupně po provedení dokazování relevantními listinnými důkazy, a zejména po porovnání zdrojů žalovaného a jeho dotčených výroků uzavřel, že výroky žalovaného tak, jak byly vyjádřeny, samy o sobě z uvedených informačních zdrojů nevyplývají, nýbrž byly výrazně zkresleny. Z článku publikovaného na portálu PrahaIN.cz dne ██████████ 2023, v němž byly zveřejněny údajné odposlechy zachycené policií při vyšetřování osob M ██████████ R ██████████ a podnikatele Z ██████████ N ██████████, trestně stíhaných v kauze známé pod označením „██████████“, z něhož především měl žalovaný dle své obrany vycházet, bylo soudem prvního stupně zjištěno, že R ██████████ se měl dle daných odposlechů ptát N ██████████, zda o všem ví tehdejší náměstek ██████████ (žalobkyně) V ██████████ M ██████████, na což N ██████████ dle portálu „nesouvisle odpověděl“, že: „Je to s ním sdílené absolutně ve všem. A krom toho je s V ██████████ a ██████████ odladěná celá organizační struktura.“ Redakce portálu dále poznamenala, že: „██████████ měla za ██████████ politickou odpovědnost. V jiné souvislosti ji skupina neřešila. Ani to ostatně nepotřebovala.“ Soud uzavřel, že bránil – li se žalovaný tím, že vycházel z již zveřejněných informací, z uvedených citací odposlechů, nelze tuto argumentaci akceptovat, neboť žalovaný zveřejněné informace zkreslil,

když je podával tak, jako by bylo faktem, že žalobkyně ladila organizační strukturu organizovaného zločinu a byla součástí zločinecké skupiny. O ničem takovém daný zdrojový článek neinformoval. Soud prvního stupně zdůraznil, že v citovaném odposlechu bylo pouze zmíněno, že je s ní a další osobou odladěná organizační struktura, aniž bylo uvedeno, čeho struktura má být odladěná. Vše ostatní doplnil žalovaný. Napadené výroky žalovaného, v nichž uváděl, že sama [redacted] (žalobkyně) podle policejního spisu „[redacted]“

„[redacted]“, že „[redacted]“ ([redacted]), či že „[redacted]“
 „[redacted]“, případně kdy v legendě k nákresu grafiky v příspěvku z 2023 mj. uváděl, že se „[redacted]“ a že měli „[redacted]“
 „[redacted]“, z informačních zdrojů, které žalovaný označil, nevyplyvají a byly výrazně zkresleny.

4. Soud prvního stupně posuzoval uplatněný nárok za použití § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 a § 2910, § 2911 a § 2951 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dál jen „o.z.“), s přihlédnutím k relevantní judikatuře, na niž v napadeném rozsudku poukazoval, a uzavřel, že předmětnými výroky žalovaný zasáhl do osobnostních práv žalobkyně, když dané výroky byly způsobilé dotknout se zejména profesní cti žalobkyně. Dané výroky hodnotil jako svou povahou hybridní, jejichž skutkový základ se měl opírat o články, na něž se žalovaný odvolával. Soud přitom opakovaně zdůraznil, že žalovaný podával údaje ze zdrojového článku zcela zkresleně. Jazykově nelze formulaci daných výroků vyložit ani jako názor. Žalovaný naopak zkreslenou informaci podával jako fakt, který se vzhledem k pojmům, které použil (součást zločinecké skupiny, organizovaný zločin, spolupráce s organizovanou zločineckou skupinou), dostává nejen do kolize s právem na ochranu osobnosti, ale též do kolize se zásadou presumpce neviny. Napadené výroky tak nemohou obstát v testu proporcionality, kdy poměřoval právo na svobodu projevu v kolizi s ústavně taktéž chráněným právem na ochranu osobnosti (a též zmíněnou zásadou presumpce neviny). Byť jsou účastníci politickými rivaly, v daném případě napadené výroky již nebyla žalobkyně povinna snášet ani jako veřejně činná osoba v politice, neboť větší míra tolerance vůči kritice očekávaná u osob veřejně činných (včetně politiků) se nevztahuje na případy uvádění nepravdivých údajů o dotčené osobě. Předmětné výroky, v nichž je žalobkyně označována jako součást zločinecké skupiny a je uváděno, že ladila strukturu tunelování, podvodů, organizovaného zločinu apod., zasáhly do pracovní (veřejné), ale i soukromé sféry žalované. Soud dále zdůraznil, že ani politická debata není bezbřehá a nelze ji stavět na smyšlenkách a uvádění nepravd. Výroky žalobce tak shledal protiprávními. Dle soudu došlo k překročení svobody projevu, do osobnostních práv žalobkyně bylo zasaženo. S tímto bylo žalobě na odstranění příspěvků žalovaného ze dne [redacted] 2023 a ze dne [redacted] 2023, zveřejněných na webových stránkách jeho profilu sociální sítě Facebook, a na odstranění jména žalobkyně v příspěvku žalovaného ze dne [redacted] 2023 zveřejněného tamtéž, ve výroku I. rozsudku soudu prvního stupně vyhověno. Ze shodného důvodu, při splnění zákonných podmínek k poskytnutí takového přiměřeného zadostiučinění za způsobenou nemajetkovou újmu, bylo vyhověno i uplatněnému nároku na omluvu, a to jak uložením povinnosti zveřejnit požadovanou omluvu, tak odeslat žalobkyni písemnou a osobně podepsanou omluvu (viz výroky IV. a V.). Částečné zamítnutí žaloby (ve výroku II. rozsudku) ohledně požadavku na odstranění příspěvku žalovaného ze dne [redacted] 2023 na jeho blogu na portále iDNES.cz bylo odůvodněno tím, že ke dni rozhodnutí soudu již byl daný příspěvek odstraněn; nicméně povinnost omluvy i za tento příspěvek byla soudem uložena, neboť k zásahu do práv žalobkyně (též) daným výrokem došlo. Částečné zastavení řízení, o němž soud rozhodl ve výroku III. rozsudku, bylo odůvodněno zpětvzetím žaloby v dotčené části, s čímž žalovaný souhlasil. O nákladech řízení pak soud rozhodoval dle § 142 odst. 3 a za použití § 146 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), kdy žalobkyně byla neúspěšná jen v poměrně nepatrné části uplatněného nároku, příp. původně ne zcela určitou

žalobu opravila již bez zmínění (dílčího) nároku na odstranění příspěvku z [REDAKCE] 2023 a na omluvu za něj a v této části žalobu vzala zpět, přičemž žalobkyni tak byla přiznána plná náhrada účelně vynaložených nákladů řízení ve výši vypočtené soudem celkem v částce 27 659,67 Kč.

5. Proti rozsudku soudu prvního stupně, a to výslovně proti všem jeho výrokům, podal žalobce včasné odvolání, následně doplněné ještě podáními datovanými 2. 8. 2024 a 4. 10. 2024. Žalovaný namítal odnětí možnosti jednat před soudem, k čemuž mělo dojít tím, že žaloba byla „změněna“ bez písemného usnesení o částečném zastavení řízení, a tím bez možnosti odvolání žalovaného, a dále tím, že byl zaprotokolován údajně nepravdivý výrok advokáta žalobkyně poškozující žalovaného (týkající se „střelce z FFUK“), ačkoli výrok o střelci a útocích žalovaného na jeho matku a sestru nebyly předmětem žaloby, a že soud nedal žalovanému možnost se k tomu vyjádřit. Soudu též vytýkal, že neprovedl důkazy o tom, že žalovaný není autorem výroků, které žalobkyně učinila předmětem řízení. Dále namítal, že žalobkyně podala žalobu dle jeho názoru neuváženě, když následně žádala o odročení jednání a rozhodla se k částečnému zpětvzetí žaloby, že soud porušil procesní postup, když o částečném zpětvzetí žaloby a jeho připuštění nebylo rozhodnuto písemně s poučením o právu odvolání, protože by se pak žalovaný proti rozhodnutí „o povolení změny petitu“ odvolal a první jednání by muselo být odročeno a napadený rozsudek by nemohl být vydán. Rozporoval dále to, že by žalovaný vyslovil souhlas s částečným zpětvzetím žaloby. Namítal, že nebyly provedeny další navržené důkazy, uváděl, že porovnáním by se zjistilo, že žalovanému jsou připisovány výroky, které v takovém znění nepublikoval a že mají jiný význam, než tvrdila žalobkyně a dovodil soud. Části výroku rozsudku (bez bližšího uvedení) měl proto za neurčitě, nesrozumitelně, neodpovídající skutečnosti a nevykonatelné. V další části svého odvolání pak uplatňoval v souvislosti s výrokem zástupce žalobkyně u jednání soudu prvního stupně týkajícího se údajných útoků žalovaného na matku a sestru „střelce na FFUK“ proti žalobkyni vzájemný návrh, kdy dotčený výrok vyslovený na jednání soudu prvního stupně dne 9.4.2024 označil za lživý a nepřiměřený. V této souvislosti dále poněkud konfúzním způsobem líčil v odvolání svá další tvrzení vztahující se k tomuto vzájemnému návrhu. Soudu též vytýkal, že připustil, aby žalobkyně a její zástupce veřejně do záznamu (protokolu) z jednání pronášeli „pro svou osobní mediální prezentaci, výroky fakticky politického obsahu ...“. Nesouhlasil se závěrem soudu, že žalovaný je autorem dotčených výroků, neboť dle něj je zřejmé, že žalovaný (jen) cituje konkrétní články referující o vyšetřování kauzy „[REDAKCE]“. Navrhoval zrušení rozsudku soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení.
6. Žalobkyně ve svém vyjádření k odvolání uvedla, že dle jejího názoru nedošlo ke změně žaloby v rozporu se zákonem, ani nedošlo k odnětí možnosti žalovaného jednat před soudem. K námitkám týkajícím se provádění důkazů poukázala na zásadu volného hodnocení důkazů, i na to, že soud nemusí provést všechny navrhované důkazy, ztotožňovala se se závěrem soudu o dostatečnosti provedeného dokazování. Dále poukazovala na to, že, pokud žalovaný tvrdil, že jsou mu připisovány výroky, které v takovém znění nepublikoval a mají jiný význam, než tvrdila žalobkyně a akceptoval soud, pak už blíže neuvedl, jak měly být jeho výroky upraveny, přičemž zdůraznila, že takovou námitku vznáší žalovaný poprvé až v rámci podaného odvolání. Odmítla, že by výroky (žalovaného), které žalobkyně citovala, byly jakkoliv upravovány. Dále uvedla, že okolnost, že vzala žalobu zčásti zpět ohledně výroku žalovaného ze dne [REDAKCE] 2023, nemá vliv na to, že ve zbytku bylo žalobě vyhověno. K částečnému zpětvzetí došlo v souladu s procesními předpisy, nesouhlasila s námitkami žalovaného vyslovenými v této souvislosti, že by postupem soudu byl zkrácen ve svém právu na spravedlivý proces. Požadavky žalovaného „ve věci kauzy střelce na FFUK“ označila za nesouvisející s předmětem řízení a bez vlivu na výsledek odvolacího řízení v této věci. K námitce žalovaného, že soud připustil, aby žalobkyně a její zástupce do záznamu pronášeli výroky fakticky politického obsahu, pak žalobkyně zdůraznila, že výroky žalovaného, které jsou předmětem tohoto řízení, zasahují do její politické sféry, do její dobré pověsti [REDAKCE] a politicky, což je sféra zcela závislá na veřejném mínění. Pokud se tedy její vyjádření dotýkájí politického obsahu, je to relevantní, politickou stránku věci nelze dle

žalobkyně pominout. V žádném případě však nelze její vyjádření (v řízení) chápat jako mediální prezentaci, v daném případě jde pouze o obranu její osobnosti. Za nepravdivé označila tvrzení, že autorem napadených výroků nebyl žalovaný, neboť mělo jít jen o citace. Dle žalobkyně předmětné výroky nebyly citacemi a jejich obsah z doložených článků nevyplývá. Navrhovala potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.

7. V části, v níž odvolání žalovaného směřovalo také proti zamítavému výroku II. rozsudku soudu prvního stupně, odvolací soud postupem dle § 218 písm. b) o.s.ř. podané odvolání žalovaného odmítl jako subjektivně nepřipustné, neboť v této části řízení byl žalovaný procesně úspěšný (žaloba proti němu byla zamítnuta), a podaným odvoláním tak nemůže dosáhnout příznivějšího výsledku (výrok I. tohoto rozsudku).
8. Ve zbývajícím rozsahu Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je podáno včas, oprávněnou osobou a proti rozhodnutí soudu prvního stupně, proti kterému je odvolání (v daném zbývajícím rozsahu) přípustné, přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o.s.ř., a shledal odvolání žalovaného neopodstatněným.
9. Posouzením dosavadního obsahu spisu soudu prvního stupně odvolací soud nezjistil, že by řízení před soudem prvního stupně trpělo některou ze zmatečností vad řízení, uvedených v § 229 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 o.s.ř. či jinou vadou řízení, která by měla nebo mohla mít za následek nesprávnost rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci, k nimž je odvolací soud povinen přihlížet i z úřední povinnosti.
10. Jako zjevně neopodstatněná byla odvolacím soudem hodnocena žalovaným těsně před jednáním soudu vznesená námitka podjatosti předsedy senátu odvolacího soudu. Tuto podjatost žalovaný odůvodňoval výhradně procesním postupem odvolacího soudu, který však podle zákonné úpravy (viz § 14 odst. 4 o.s.ř.) není důvodem k vyloučení soudce. V souladu s § 15b odst. 2 o.s.ř. tak ani nebylo na místě žalovaným navrhované předložení věci nadřízenému soudu k rozhodnutí o vznesené námitce podjatosti.
11. Obdobně je procesně nepřipustným úkonem vzájemný návrh vznesený žalovaným v rámci jeho odvolání, který v souladu s právní úpravou obsaženou v § 216 odst. 1, 2 o.s.ř. nelze v odvolacím řízení uplatnit. Podle § 41a odst. 3 o.s.ř. se k nepřipustným úkonům nepřihlíží. K celé části odvolání žalovaného vztahující se k tomuto vzájemnému návrhu tedy nebylo přihlíženo.
12. Jako nedůvodné byly odvolacím soudem vyhodnoceny dále námitky žalovaného proti protokolaci soudu prvního stupně ve vztahu o zmínce zástupce žalobkyně o „střelci na FFUK“. S žalovaným lze souhlasit v tom směru, že daný výrok nebyl předmětem tohoto řízení (a je tak ve věci nepodstatný), nicméně je na soudu, co z přednesů účastníků a jejich zástupců do protokolu uvede, a je to také soud, kdo rozhoduje o návrzích na doplnění protokolu či o námitkách proti jeho znění (srov. § 40 odst. 6, 8 o.s.ř.).
13. Ohledně výhrad žalovaného vůči postupu soudu prvního stupně při částečném zpětvzetí žaloby se předně připomíná, že dle obsahu protokolu z jednání soudu prvního stupně dne 9.4.2024 je zřejmé, že po výslovném částečném zpětvzetí žaloby ohledně příspěvku žalovaného na sociální síti Facebook ze dne [REDACTED] 2023, jenž byl také zmiňován v původním obsahu žaloby, zástupkyně žalovaného se výslovně vyjádřila tak, se s takovým zpětvzetím souhlasí. Danému jednání byl osobně dle protokolu přítomen i žalovaný, ani ten na místě nevyjádřil opačný postoj. Žádné námitky proti obsahu daného protokolu z jednání soudu prvního stupně nebyly v této části vzneseny. Odvolací námitka žalovaného, že by nesouhlasil s částečným zpětvzetím žaloby a že v této části neodpovídalo odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně dotčenému protokolu, tedy byla zjevně nepravdivá a nedůvodná. Obdobně byly nedůvodné i další námitky týkající se postupu soudu prvního stupně při daném částečném zastavení řízení. To proběhlo v souladu s procesními normami. Naopak postup nastiňovaný žalovaným by byl v rozporu se zásadou

rychlosti a hospodárnosti soudního řízení, a vedl by pouze k neúčelnému, nebo dokonce obstrukčnímu prodlužování řízení. V části, v níž žalovaný brojil proti výroku III. soudu prvního stupně o částečném zastavení řízení, tak bylo podané odvolání rovněž shledáno nedůvodným, a naopak rozhodnutí soudu prvního stupně souladným s § 96 odst. 2 o.s.ř., podle něhož soud postupoval. Podle § 219 o.s.ř. byl proto výrok III. rozsudku soudu prvního stupně o částečném zastavení řízení jako věcně správný potvrzen. Pro úplnost se doplňuje, že dané částečné zpětvzetí žaloby nebylo její změnou ve smyslu procesněprávním. Změna a částečné zpětvzetí žaloby jsou odlišnými procesními instituty s odlišnou úpravou jejich režimu. Žalovaným v tomto směru zjevně synonymicky užívaný výraz o změně žaloby či petitu tak byl nesprávný.

14. Ve vztahu k rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé ve vyhovujících výrocích I., IV. a V. pak odvolací soud konstatuje, že soud prvního stupně na základě předložených listinných důkazů dostatečně zjistil skutkový stav věci, který podrobně ve svém rozsudku popsal, na základě zjištěných skutečností učinil správné skutkové závěry, které přesvědčivě a detailně vysvětlil a odůvodnil, kdy podstatná zjištění i závěry byly odvolacím soudem připomenuty výše. Soud prvního stupně uvedl, které skutečnosti má za prokázány a které nikoli, podrobně vyložil, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů, i z jakých důvodů neprováděl další dokazování. Odvolací soud v dalších detailech na skutková zjištění popsaná v rozsudku soudu prvního stupně odkazuje. Zjištěný skutkový stav pak soud prvního stupně správně hodnotil i po stránce právní.
15. Předmětem sporu, uplatněných nároků na ochranu osobnosti, byly výroky žalovaného uveřejněné v rámci jeho shora popsaných příspěvků uveřejněných buď na profilu žalovaného na sociální síti Facebook, nebo na jeho profilu na platformě iDNES.cz / BLOG. Ke svým námitkám v odvolání ohledně původu (autorství) předmětných výroků žalovaný u jednání odvolacího soudu upřesnil, že nespornuje, že se jednalo o výroky, které skutečně žalovaný tak, jak byly v žalobě i rozsudku soudu prvního stupně uvedeny, učinil, těmito svými námitkami mínil jen to, že se jednalo o výroky převzaté, resp. učiněné na základě informací z jiných zdrojů, z nichž vycházel.
16. Tuto námitku žalovaného neshledal odvolací soud důvodnou. Soud prvního stupně se velmi důkladně při projednání věci i v následném odůvodnění napadeného rozsudku zabýval porovnáváním informací podávajících se z žalovaným tvrzených zdrojových článků s vlastními výroky žalovaného, jež jsou předmětem tohoto řízení. Správně také dané výroky vyhodnotil nikoli jako hodnotící soudy, jak se též snažil argumentovat na svou obranu žalovaný (že se jednalo pouze o hodnotící soudy, či dovolené úvahy), ale jako hybridní výroky, obsahující jasná skutková tvrzení. Předmětné výroky žalovaného pak v daném případě nelze vyložit jinak, než že jimi žalovaný tvrdil, že je žalobkyně aktivně zapojena do organizovaného zločinu (slovy žalovaného „ladila“ organizační strukturu zločinu, tunelování, podvodu, apod.), a to dokonce slovy samotného žalovaného jako „důležitá součást zločinecké skupiny“ (v této části se jednalo o hodnotící soud v rámci daného hybridního výroku, přičítající žalobkyni zvýšenou vážnost jejího zapojení do dotčené kauzy). Výroky žalovaného o aktivní účasti žalobkyně v organizované zločinecké skupině, či na organizovaném zločinu byly v tomto směru jednoznačně skutkovými tvrzeními, jejichž pravdivost je vždy povinen prokazovat ten, kdo výroky pronesl. V daném případě se žalovaný snažil své odpovědnosti zprostit poukazem na jiné články, v nichž byla žalobkyně v souvislosti s kauzou „[REDAKCE]“ zmíněna a z nichž měl při svých výrocích vycházet. Nicméně, jak správně opakovaně zdůraznil soud prvního stupně, z označených zdrojových článků to, co žalovaný o žalobkyni v napadených výrocích tvrdil, uváděno nebylo, a ani z nich nevyplynulo. Jednalo se tak o výhradně vlastní a ničím dalším nepodložené spekulace žalovaného. Ze samotného zveřejněného útržku údajné konverzace z odposlechů o „odladění organizační struktury“ ve zdrojovém článku PrahaIN.cz se skutkové tvrzení žalovaného o aktivním zapojení žalobkyně ve „zločinecké skupině“, že „ladila celou strukturu organizovaného zločinu“, apod. jednoduše nikterak nepodává, takováto tvrzení nelze z tohoto zdroje logicky dovodit a nejedná se přitom zjevně ani o žádný výsledek nějaké úvahy, ale o jasné skutkové tvrzení. Chybějící skutkový základ pro taková tvrzení je pak zřejmý tím spíš, pokud redakce v daném zdrojovém článku

PrahaIN.cz sama k dotčenému útržku konverzace dodávala, že takto zachycená odpověď byla „nesouvislá“, a k samotné žalobkyni redakce poznamenávala, že měla za [REDAKCE] (jen) politickou odpovědnost a že v jiné souvislosti ji skupina neřešila a ani to nepotřebovala. Fabulace žalovaného o tom, že žalobkyně podle policejního spisu ladila strukturu organizovaného zločinu, tak nejenže nemá oporu ve zmíněném článku, ale fakticky jeho obsah ve vztahu k žalobkyni proti skutečnému vyznění tohoto článku svévolně dovytváří a výrazně překrucuje.

17. Zbývá jen dodat, že i v případě, pokud by obdobné spekulace byly i obsahem jiných článků, z nichž by žalovaný při svých předmětných výrocích vycházel, nezbavovala by jej zásadně jen tato okolnost, že dané výroky převzal z jiného zdroje, povinnosti prokázání pravdivosti svých skutkových tvrzení. V souzeném případě je však obecně známo, že kauza „[REDAKCE]“ dosud nebyla pravomocně skončena. Mezi účastníky pak bylo nesporné, že žalobkyně ani nebyla (a není) v této souvislosti stíhána. Žalovaný při jednání soudu prvního stupně připustil, že do policejního spisu vhléd neměl, ačkoli se ve svých výrocích na obsah policejního spisu odvolával. Jeho tvrzení v napadených výrocích tak byla zjevně výsledkem pouze jeho vlastní, nepodložené spekulace. Pravdivost skutkového základu jeho výroků nebyla ničím doložena, a reálnou oporu neměla ani jejich hodnotící část. Svou povahou se nejednalo o žádné úvahy žalovaného, žádné vyjádření názoru, jak se bránil, tímto způsobem své výroky neformuloval. Naopak žalovaný i po výzvě žalobkyně k omluvě za dané výroky si ve svých zveřejňovaných dalších příspěvcích, jak také bylo soudem prvního stupně zjištěno, trval na tom, že to, co uvedl, je pravdou. Dané výroky nekorigoval např. tím, že by sám uvedl, že se jedná pouze o jeho vlastní spekulace, či názor, jenž je výsledkem nějakých úvah, které by se pokusil alespoň nějak smysluplně nastínit. Nic takového se nestalo, dané výroky byly naopak žalovaným prezentovány jako „pravda“, jako pravdivá fakta.
18. V rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 3328/2022, také zmíněném soudem prvního stupně, jež bylo aprobevováno i Ústavním soudem, Nejvyšší soud uvedl, že ani politická debata (či jakákoliv jiná diskuse o tématu veřejného zájmu) nemůže být zcela bezbřehá a nesmí být založena na smyšlenkách či dokonce nepravdivých informacích. K tomu dále odkázal například na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 3479/2018, nebo sp. zn. 25 Cdo 3423/2018, kde tedy o ustálenou judikaturu. Okolnost, že se někdo vyjadřuje k počinání jiné osoby ve veřejné sféře, ještě nemůže být sama o sobě důvodem k paušální oprávněnosti jakýchkoliv výroků na její adresu. Podle Nejvyššího soudu nelze připustit, aby se ten, kdo neoprávněně zasáhl do osobnosti jiného, zprostil své odpovědnosti pouze poukazem na to, že tak učinil v rámci vyjádření k záležitosti veřejného zájmu. Při přijetí opačného závěru by žalovaný (a jakýkoliv jiný politik) mohl bez následků nepřipustným způsobem diskreditovat politické oponenty. Zdůraznil i náhled Ústavního soudu, že je-li jednou čest pošpiněna neopodstatněným obviněním vyjádřeným veřejně, a tím spíše v médiích, může být pověst a čest osoby poškozena navždy, zvláště pak v situaci, není-li dána možnost rehabilitace. Pokud taková situace nastane, prohrává jak osoba sama, tak i společnost (viz nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 453/03). Pro zachování zdravé politické diskuse (či diskuse o jiném tématu veřejného zájmu) je tak nutné podle Nejvyššího soudu trvat na tom, aby nebyly pronášeny nepodložené dehonestující výroky, které mohou velmi snadno zdiskreditovat politické oponenty, neboť zásah do cti může být v řadě případů obtížně napravitelný (a tím vést i k trvalému vyřazení takových osob z politické diskuse, či dlouhodobé diskreditaci jejich názorů). U řady diváků (a jiných příjemců těchto nepodložených informací – pozn. odvolacího soudu) může přetrvávat přesvědčení, že se tyto osoby skutečně dopustily tvrzeného závažného jednání, a to dokonce i přes případné soudní rozhodnutí, které to vyvrací. Nejvyšší soud zde také zopakoval, že zásadně není možné se úspěšně bránit proti žalobě na ochranu osobnosti ani tím, že žalovaný šířil pouze údaje, které sám slyšel (srov. zprávu o rozhodování soudů ve věcech ochrany osobnosti a tiskových oprav bývalého Nejvyššího soudu sp. zn. Cpj 138/69, uveřejněnou ve Sborníku stanovisek, závěrů a zhodnocení soudní praxe, zpráv o rozhodování soudů a soudních rozhodnutí Nejvyššího soudu za období 1964 až 1969).

19. Soud prvního stupně správně při posuzování protiprávnosti daných výroků v daném případě vážil střet práva na svobodu projevu žalovaného na straně jedné, kteréžto právo bral v potaz jako jednu ze základních hodnot demokratické společnosti, a na straně druhé právo na ochranu osobnosti, spolu se zásadou presumpce neviny, které byly výroky žalovaného zasaženy a porušeny. Správně přihlížel k obsahu i formě dotčených výroků, ke způsobu, jakým byly zveřejněny, a hodnotil i samotný zdroj informací, z kterých žalovaný dle svého vyjádření vycházel. Zabýval se důkladně i dosahem a následky v podobě reakcí, komentářů a sdílení. Přihlížel přitom k postavení jak dotčené žalobkyně, tak žalovaného (tj. že se jedná o politické konkurenty), a k dopadům do sféry žalobkyně (kdy uzavřel, že dotčena byla nejen veřejná sféra žalobkyně jakožto političky, jejíž zejména profesní cti a pověsti se výroky dotkly, ale též s ohledem na jejich povahu i soukromá sféra žalobkyně). Bral v potaz související chování žalobkyně (její reakci, včetně vyjádření na zasedání [REDACTED] dne [REDACTED] 2023), i chování žalovaného poté, kdy byl žalobkyní vyzván k omluvě za předmětné výroky (a na což reagoval nikoli omluvou či korekcí svých výroků, ale naopak pokračováním v zásazích do osobnostních práv žalobkyně, kdy opakovaně pro čtenáře svých příspěvků prohlašoval, že to, co uvedl, je pravda). Soud prvního stupně se správně zabýval i žalovaným sledovanými cíli daných výroků, jejich motivací. Odvolací soud se v tomto směru ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně o tom, že s ohledem na zjištěné okolnosti věci nelze postup žalovaného považovat za férový politický boj, či oprávněnou kritiku (ani jeho slovy za „dovolené úvahy“), ale naopak za vědomou a cílenou snahu vyvolat v souvislosti s tehdy výrazně mediálně sledovanou kauzou pouze větší senzaci a pobouření u veřejnosti proti žalobkyni coby člence konkurenční politické strany a za snahu žalobkyni podstatným zkreslením uveřejněných informací v dotčených výrocích zdiskreditovat a skandalizovat.
20. Soud prvního stupně bral v úvahu v souladu s kritérii vymezenými judikaturou vyšších soudů (připomenutou v napadeném rozsudku) celkový kontext věci a vše podstatné, co potřeboval k posouzení toho, zda je předmětný zásah žalovaného do osobnostních práv žalobkyně, jehož se danými výroky dopustil, nepřijatelným a protiprávním, a zda žalobkyni v důsledku toho svědčí uplatněné nároky. Správně předmětnou věc hodnotil po stránce právní, kdy na konkrétní citace příslušných zákonných ustanovení soudem prvního stupně v napadeném rozsudku se pro stručnost odkazuje, shodně jako na judikaturu Nejvyššího i Ústavního soudu, přiléhavě ve věci soudem prvního stupně použitou. Odvolací soud v daném směru pouze pro úplnost doplňuje, že podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Vzhledem k tomu, že výklad hmotněprávních předpokladů pro vznik deliktních nároků z ochrany osobnosti podal vyčerpávajícím způsobem, včetně přesvědčivého hodnocení jejich konkrétního naplnění v posuzované věci, již soud prvního stupně, kdy odvolací soud v podstatě nemá, co by více k věci dodal, odkazuje se i v tomto směru na pečlivé odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně.
21. Odvolací soud shrnuje, že v daném případě má závěry soudu prvního stupně o tom, že předmětnými výroky žalovaného došlo ke zjevnému překročení svobody projevu a k neoprávněnému zásahu do osobnostních práv žalobkyně, za správné a plně podložené dostatečně provedeným dokazováním. Sporné výroky měly potenciál zasáhnout do profesní cti a dobré pověsti žalobkyně. Jí uplatněné nároky na odstranění příspěvků ze dne [REDACTED] 2023 a [REDACTED] 2023 zveřejněných na profilu žalovaného na sociální síti Facebook, v nichž se předmětné výroky objevily, a dále na odstranění jména žalobkyně z grafiky v příspěvku žalovaného ze dne [REDACTED] 2023, byly s ohledem na dané závěry a právní posouzení věci zcela opodstatněné a v souladu s § 82 odst. 1 o.z. S ohledem na to, že výroky v příspěvcích ze dne [REDACTED] 2023 a [REDACTED] 2023 tvořily podstatnou část dotčených příspěvků, bez nichž by zbývající část těchto příspěvků postrádala smysl, neshledal odvolací soud ani nepřiměřeným požadavek na odstranění celých těchto příspěvků, nikoli jen sporných výroků v nich obsažených.

22. Rovněž požadovaná omluva, a to jak zveřejněná tam, kde byly žalovaným zveřejněny i dotčené výroky, tak žalobkyni odesílaná, osobní, písemná a, jak žalobkyně doupřesnila při jednání odvolacího soudu, vlastnoručně podepsaná omluva v listinné podobě, představuje podle názoru odvolacího soudu nepochybně přiměřené (minimální) zadostiučinění, náležející žalobkyni ve smyslu § 2951 odst. 2 a § 2956 o. z. k odčinění způsobené nemajetkové újmy. Omluva je naprostým minimem základní mezilidské slušnosti vždy, pokud se někdo dopustí něčeho nesprávného či nemravného, čím jinému uškodí. Tím spíše to platí, pokud jde o něco protiprávního. Žalobkyni tedy svědčí i právo na požadovanou omluvu. Její obsah také není nijak excesivní, naopak odpovídá všemu, co bylo v řízení zjištěno.
23. S ohledem na vše shora uvedené odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. ve vyhovujících výrocích I., IV. a V. taktéž potvrdil, kdy pouze upřesnil jejich správné znění opravou zjevných nesprávností (písařských chyb) a upřesněním požadované osobní omluvy (tj. jako vlastnoručně podepsané, v listinné podobě) tak, jak při jednání odvolacího soudu žalobkyně upřesnila. Tímto potvrzením výroků ve správném znění nedochází obsahově k (procesní) změně daných výroků.
24. Shodně byl jako věcně správný potvrzen i nákladový výrok VI. rozsudku soudu prvního stupně, kdy pro stručnost se v podrobnostech odkazuje na výstižné a pečlivé odůvodnění tohoto výroku soudem prvního stupně.
25. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř., kdy žalobkyně byla v odvolacím řízení plně úspěšná, a náleží jí tak plná náhrada účelně vynaložených nákladů. Ty pak v přiznané výši zaokrouhleně na celé koruny 7 823 Kč sestávají ze dvou odměn zástupce žalobkyně, advokáta, po 2 500 Kč za dva úkony právní služby (písemné vyjádření k odvolání žalovaného a účast při jednání odvolacího soudu), ze dvou náhrad hotových výdajů po 300 Kč, náhrady za promeškaný čas na cestě k jednání odvolacího soudu a zpět v rozsahu 4 započatých půlhodin po 100 Kč, náhrady cestovného 465,62 Kč za danou cestu v délce 62 km vozem [REDAKCE], reg.zn. [REDAKCE], o průměrné spotřebě paliva 5 l/100 km, základní sazbě náhrady 5,60 Kč/1 km a vyhláskové ceně paliva (BA 95) 38,20 Kč/1 l, a konečně z náhrady příslušné DPH, tj. 1 357,79 Kč, to vše dle § 7, § 9 odst. 3 písm. d), § 11 odst. 1 písm. g), k), § 13 odst. 1, 4, § 14 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, vyhlášky č. 398/2023 Sb., a podle § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. Místo a lhůta plnění náhrady nákladů řízení byly uloženy podle § 149 odst. 1 o.s.ř. a § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Kolíně.

Praha 10. října 2024

Mgr. Roman Fremr v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová